

[Elisabeth Bruun Olesen]

så fald ville det være et spørgsmål om tilbundsående analyser af arbejdsmarkedsudviklingen, som arbejdsformidlingen burde gennemføre over hele landet. Det er jo en umulighed for arbejdsformidlingen at gøre det, eftersom arbejdsformidlingen er skåret ned til sokkeholderne, så den stort set i dag kun fungerer som et stempelkontor for arbejdsløse.

Flertallet skriver endvidere i sin redegørelse, at arbejdsministeren over for udvalget har redegjort for det samarbejde, der er under opbygning mellem arbejdsmarkedsmyndigheder og uddannelsesinstitutioner om de langtidsarbejdsløses baggrund, kvalifikationer samt ønsker, arbejdsmarkedets behov for arbejdskraft og uddannelsesmyndighedernes planlægning af relevante uddannelser. Enhver logik siger, at disse undersøgelser burde være foretaget, før man satte så omfattende en lovgivning i værk med så mange og så katastrofale resultater for de langtidsarbejdsløse, som ender på nedsatte dagpenge.

Det er også rigtigt, som hr. Estrup var inde på, at der i redegørelsen står, at der vil blive tilrettelagt informations- og vejledningsindsats over for de arbejdsløse, bl.a. fra arbejdsformidlingens side, og at der skal holdes særlige informationsmøder for de langtidsarbejdsløse med opfølgende individuelle samtaler, men dette skal ske, uden at de i forvejen stærkt belastede arbejdsformidlingskontorer får tilført personalemæssige ressourcer.

Fjernelsen af overgangsordningen betyder, at problemet med uddannelsespladser, det virkelig store problem, skubbes til 1986. I 1986 vil der så være ikke mindre end 40.000, som kan vælge en uddannelsesyddelse, og det samme er tilfældet i 1987. Regeringen er ikke fremkommet med andet end hensigtserklæringer om, hvordan der da skal kunne skaffes uddannelsespladser til de mange.

Man kan selvfølgelig håbe, at den revisionsbestemmelse, som er sat ind i loven, og som siger, at loven skal revideres i folketingsåret 1986-87, bliver brugt til at ændre loven, når det viser sig, at tusinder ellers vil ende på de nedsatte dagpenge. Jeg vil godt spørge de radikale ligeud: hvis det viser sig, når man skal revidere loven i 1986-87, at tusinder står i den situation, at de er ved at ende på nedsatte dagpenge, vil man så revidere loven, sådan at de ikke gør det? Det

skylder de radikale og regeringen os et svar på.

Der har heller ikke på noget tidspunkt kunnet skaffes nogen som helst dokumentation for, hvordan eksempelvis langtidsarbejdsløse ufaglærte 40-årige kvinder, som er gået ud af 7. eller 8. klasse, i løbet af uddannelsesyddelsens 1½ til 2 år skal kunne nå at skaffe sig en uddannelse eller en omskoling, der kan sikre dem arbejde. Når vi har fået svar på det, kan svaret koges sammen til: kvinde, søg ind i mandefag! Det er et helt utilstrækkeligt og fattigt perspektiv.

Høje-Tåstrup kommune gennemførte i 1983 en undersøgelse af langtidsarbejdsløse. Den viser bl.a., at 75 pct. af de langtidsarbejdsløse har 9 års skolegang eller derunder. Det vil sige, at langtidsarbejdsløse har ringere skoleforudsætninger for at gå i gang med en erhvervskompetencegivende uddannelse end befolkningen som helhed, og at mange først skal have 8. og 9. klasse, før de overhovedet kan gå i gang. Men så er den tid, hvor de kan få en uddannelsesyddelse, jo gået, og en 9. klasse i sig selv giver ikke større erhvervskompetence. I parentes bemærket kan man allerede i dag tage 8. og 9. klasse og også enkeltfags-HF uden at fortabe retten til dagpenge, så det er der såmænd intet revolutionerende i.

Konkluderende kan det siges, at forslagets egentlige sigte er og bliver finanspolitiske besparelser. Godt nok reduceres de planlagte besparelser, fordi den nye ordning træder i kraft i et væsentlig langsommere tempo end planlagt, men alligevel er der store besparelser at hente. Af det svar, vi har fået nu til sidst, fremgår det, at besparelserne vil beløbe sig til 115 mill. kr. i 1986 og i 1987 til 540 mill. kr., mens de merbevillinger, der skal gives inden for undervisningsministeriets område, er opgjort til 90 mill. kr. og merudgifterne til arbejdsmarkedsuddannelserne til 40 mill. kr., så der er penge at spare.

Vedrørende arbejdsmarkedsuddannelserne skal man også mærke sig, at de meromkostninger, der vil komme i 1986, rent faktisk skal betales over AUD-fonden. Det betyder, at enten skal bidragene, som vi betaler til AUD-fonden, hæves, eller også bliver der færre af de almindelige efteruddannelsespladser på AUD-fonden.

Hvis regeringen ikke primært havde ønsket besparelser på dagpengeområdet, var